

Narsist 1

– Silüet · 14 Mayıs 2021

Sen hiç narsist oldun mu Zümrüdüanka
Hayır, öylesinden bahsetmiyorum
Bencillikten, kibirden, hasetten ve samimiyetsizlikten nefret ettiğin,
Hatta bütün bunlardan büyük bir utanç duyduğun halde narsist oldun mu
En samimi düşüncelerini bile ifade ederken karşıdaki insanın bakışlarında, kendi samimiyetsizliğini
buruk ve mağrur bir boyutta gördün mü hiç
Mazur gör beni, ben gördüm çünkü
Bu yüzden aklımın yetmeye başladığı günden beri,
hissettiklerimin aslında insanların geneli tarafından hissedilmediğini,
Sevginin, aşkın, merhametin, muhabbetin ve dostluğun başka türlü ve hissederek yaşanan şekilleri
olduğunu otuz beş yaşında,
yolun tam yarısında öğrenmiş olmanın acısı var içimde
Olağan bir acı değil
Olağanüstü de değil
Sadece yaşadığım herşey gibi yarım, değişken, dalgalı ve kopuk kopuk
Birkaç güne ya da üç beş saate tam zıddına evrilebilecek kadar hissediş ve kavrayıştan uzak
Yaşamakta olduklarımdan değil
Doğrudan doğruya bütün geçmişimden beslenen bir acı...

Kabul buyur Zümrüdüanka
Sana aslında hiçbir şeyin öyle olmadığını anlatmak istiyorum ama
Ne yazık ki herşey aynen öyle.
Gördüğün, yaşadığın ve hissettiğin gibi herşey
Benim anlattıklarım yatayda ve dikeyde manipülasyondan başka birşey değil.
Söylediğim ve yaptığım hiçbir şeyde taklitten öte gidemediğimi
İçimdeki çocuğun ısrarla beni kendine çekişinden biliyorum.
Ne vakit hevesle büyük adam olabilmek için çıksam ileriye
Sırtımdan, karşı konulmaz bir kuvvetin gövdemi var gücüyle boşluğa doğru çektiğini hissediyorum.
Hedeflerim mi ulaşılmaz, ben mi cüceyim
Yoksa yolum ve yönüm mü yanlış
Anlayamıyorum
İnsanları ve hayatı anlamaya çalışmanın imkansız olduğunu,
Her seferinde ilk basamağa basmadan son basamağa zıplamanın insanı tepetaklak edeceğini fısıldayan
bir ses var içimde
Fakat engel olamadığım bir çocuk sesinin onu bastırmaktaki maharetini gördükçe

Kaçasım, başımı yastığa gömüp günlerce ağlayasım var Zümrüdüanka
Biliyorsun ben artık ağlayamıyorum

Onaya, ilgi ve merhamete aç yaşamak
Bir yanınla hepsini reddederken yine de beklemek ne ağır hezeyandır
Yıllarca sahte bir kutunun içine girip orjinal makinayı taklit etmeye çalışmaktan öte ne yaptım
Çile diye sarıldığım şeyin nefsimin oyuncağı olduğunu bilseydim, bu kadar bağlanır mıydım ona
Ben gidip gelmelerden, yerinde saymalardan, düşüp kalkmalardan sıkıldım artık Zümrüdüanka
İnsan sevgisini hissedemeden, sevildiğini bilmeden nasıl yaşar
Öyle böyle yaşıyor işte
Sunmak istediklerinin birer sahtelik, samimiyetsizlik ve taklit örneği olduğunu bile bile hem de
Ama itiraf edemiyor kolay kolay
Öfkeleniyor, kıvranıyor
Sonra alışıyor, unutuyor
Ya da unuttuğunu sanıyor
Yine de itiraf edemiyor işte

Koyverme gözlerini Zümrüdüanka
Beni anlamanı beklemiyorum senden
Kendini anlamayı başaramamış birini anlamaya çalışmak kadar büyük tuhaflık olamaz
Yorma kendini
Bu öyle bir illet ki
Sadece çekene değil
Dokunana bile eziyet olacak kadar zalim.